

sendt en pressemeddelelse. Det viser sig at være Kim Simonsen og Dennis Kristensen, men de var altså så at ligne med de offentligt ansatte. Når vi så i øvrigt her opererer med de ansattes repræsentanter og de ansattes organisationer, så gør vi altså vold på den enkelte ansatte. Det har jeg lidt svært ved at forstå, må jeg sige, men jeg skal ikke forlænge debatten yderligere.

Forslaget her er et forsøg på at finde en praktisk løsning på alle de behov, der er for at få taget konkrete beslutninger om deling af ressourcer eller placering af ansatte, og jeg er glad for det tilsagn, der er givet fra et markant flertal af Folketingets politiske partier, om nu konstruktivt om end kritisk at gå ind i udvalgsarbejdet.

Så vil jeg lige til allersidst sige om grundloven, at jeg også godt er opmærksom på det notat, som Bent Unmack Larsen har offentliggjort på Advokatfirma Schebye & Jacobsens hjemmeside, men det spørgsmål har selvfølgelig været gennemgået nøje i det ansvarlige fagministerium, som i det her tilfælde altså er mit ministerium, og i Justitsministeriet, og det er regeringens bestemte opfattelse, at lovforslaget ikke strider mod grundloven.

Kl. 20.15

Det er ikke, fordi der ikke kan være en relevant problemstilling i den konkrete situation med den konkrete tjenestemand efter grundlovens § 27, stk. 3, men det er jo netop, fordi spørgsmålet om grundlovens påvirkning i den konkrete situation beror på en konkret vurdering.

Det er jo præcis i det lys, at procedureforslaget her forudsætter, at det ved overførsler i forbindelse med kommunalreformen beror på en konkret vurdering, hvilke stillingsændringer tjenestemændene er forpligtede til at tåle, herunder om en stillingsændring indebærer en forflyttelse i grundlovens forstand.

Så vi er sådan set meget opmærksomme på, at der potentielt kan være en problemstilling i relation til det spørgsmål om forståelsen af grundlovens § 27, stk. 3, som hr. Ole Stavad tager op, men vi mener sådan set også, at vi har adresseret det på forhånd. Men også det spørgsmål føler jeg mig tryk ved at der vil blive spurgt om, og jeg kan så efterfølgende få mulighed for at give svar på under det udvalgsarbejde, som jeg ser frem til at understøtte på bedste vis.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

For mig at se er det faktisk en meget vanskelig opgave, ministeren har – enig – og det skal ske under et meget stort arbejdspress. Det synes jeg jo så i øvrigt er ministerens eget projekt, og derfor er det ministeren selv, der har sat grænsen.

Når det så er sagt, vil jeg bare godt have nogle argumenter. Altså, hvis man laver en afgrænsning helt eller delvis, så har man nogle bestemte arbejdsopgaver, man ved, at så lander man i en større institution eller andet. Men der er jo nogle, som helt eller delvis ikke har en arbejdsopgave, som man kan føre over til noget andet.

Hvorfor må generalisterne på amtsgården ikke få lov til at se, hvad det konkret er, der står om dem i deres sag, hvad det er for vurderinger, som ledelsen på et eller andet tidspunkt har foretaget, som gør, at de måske lander et sted, hvor de mener, de er overkvalificerede?

Hvad er den egentlige argumentation for, at man ikke må få lov til at se sin egen sag, blive hørt, om man hellere vil til Odense end til Aabenraa? Hvorfor må man ikke få lov til at få den der dialog med sin arbejdsgiver?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har jo sådan set svaret på det spørgsmål og sagt, at det, der er balancepunktet her – fru Anne Baastrup nævnte jo selv nogle tal på, hvor mange medarbejdere der potentielt bliver berørt af det, vi er i gang med her – er at få en pragmatisk, praktisk indfaldsvinkel til en proces, som kan afsluttes med et vist tidspres, og fru Anne Baastrup behøver ikke at have ondt af mig, jeg tager gerne ansvaret for det.

Men nu er det ikke kun mig, der efterspørger en hurtig afklaring. Det gør kommunerne, det gør personalet i øvrigt også. En af de imødekommelser, vi har lavet oven på høringen, har jo netop været at fremrykke deadline for alle disse delingsaftaler fra efter sommerferien 2006 til før sommerferien 2006.

Det er jo også et højt prioriteret personaleønske at få klarhed, og det er så ønsket med alle de praktiske udfordringer, det giver på baggrund af de her personaleflytninger, som jo ikke har et individuelt afsæt, men som udspringer af en generel strukturreform, at få det til at gå hånd i hånd med respekt for den enkelte ansatte.

Vi mener, at vi har fundet en rigtig balance med den her model, som involverer personalets